

همه مردان رئیس جمهور

سال ساخت: ۱۹۷۶
کارگردان: آلن جی پاکولا
بازیگران: داستین هافمن، رابرت ردفورد، جیسون روبراز

سال ۱۹۷۲ یک افسر نگهبان در مجموعه‌ی واترگیت متوجه یک در باز می‌شود. به پلیس زنگ می‌زند و آن‌ها پنج سارق را در مرکز کمیته حزب دموکرات در مجتمع واترگیت پیدا می‌کنند. یکی از گزارشگران با سابقه روزنامه‌ی واشنگتن پست مامور می‌شود به همراه خبرنگار دیگری کل ماجرای واترگیت را پوشش بدهد که کم‌کم پای ماموران سازمان اطلاعات و امنیت آمریکا هم به ماجرا باز می‌شود که کار این دو روزنامه‌نگار را سخت می‌کند.

افشاگر

سال ساخت: ۲۰۱۵
کارگردان: تام مک کارتی
بازیگران: مارک روفالو، مایکل کیتون، ریچل مک‌آدامز

فیلم داستان جسورانه‌ی تعدادی از روزنامه‌نگاران روزنامه‌ی بوستون گلوب است و مأموریت‌شان که می‌خواهند نور حقیقت را روی بدرفتاری تعدادی از کشیشان کلیسای کاتولیک با کودکان بتابانند. ماجرای فیلم از سال ۱۹۷۶ شروع می‌شود؛ وقتی دو افسر پلیس در مرکز پلیس بوستون درباره‌ی دستگیری یک کشیش کاتولیک صحبت می‌کنند و گروه کوچکی از روزنامه‌نگاران که مقاله‌های تحقیقی می‌نویسند.

همشهری کین

سال ساخت: ۱۹۴۱
کارگردان: اورسن ولز
بازیگران: اورسن ولز، جوزف کانن

بسیاری از منتقدان معتقدند که این بهترین فیلم تاریخ سینماست. فیلم داستان ظهور و البته سقوط یکی از مشهورترین غول‌های مطبوعات را به تصویر می‌کشد. ولز به‌عنوان بازیگر اصلی و کارگردان و فیلم‌نامه‌نویس، تقریباً همه کاره‌ی فیلم است. این فیلمی است که درام مدرن را شکل داد. داستان فیلم وقتی شروع می‌شود که چارلز فاستر کین که حالا سنی از او گذشته، در بستر مرگ است. جری تامپسون، گزارشگری است که مسئولیت تحقیق درباره‌ی جزئیات زندگی کین را بر عهده می‌گیرد.

اتحاد برای آزادی

درباره فیلم پست و مصائب روزنامه‌نگاری ساخته استیون اسپیلبرگ

علیرضا نراقی منتقد سینما

جنگ را ادامه داده‌اند. حال نیکسون که به تمامیت‌خواهی و تصمیمات پشت‌پرده و غیرقانونی شهره است، این افشاگری و پرده‌برداری از حقیقت را خیانت به کشور می‌خواند و خواهان توقف انتشار نیویورکتایمز می‌شود. در ابتدا این مساله در حد رقابت دو روزنامه بزرگ و منازعات سیاسی و نهایتاً امکان انتشار حقیقت است، اما در اصل، این وضعیت به همان نکته‌ای بازمی‌گردد که در ابتدای فیلم و در واکنش به عدم اجازه حضور در عروسی دختر رئیس‌جمهور، سردبیر واشنگتن پست ابراز کرد؛ متمم دوم قانون اساسی ایالات متحده آمریکا در خطر است. قانونی که فقدان آن روزنامه‌ها را از معنا تهی می‌کند و رسانه را از اهمیت می‌اندازد و این نه به خاطر ذات خود، بلکه از آن جهت اهمیت دارد که فقدان روزنامه‌ها باعث مخفی ماندن حقیقت، اقتدارگرایی بیشتر دولت، فساد در بازار و در نهایت گرفته شدن جان بی‌گناهان سر اهداف پوچ می‌شود؛ پس آزادی اصل است.

واشنگتن پست به هر ترتیبی شده، به اسناد محرمانه پنتاگون دست پیدا می‌کند و در طول فیلم پس از کشمکش‌های داغ و مجموعه‌ای از بحث‌های استدلالی و قانونی، سرانجام دست به انتشار اسناد می‌زند و رقابت به وحدتی علیه اقتدارگرایی دولت و محدود ساختن حق آزادی بیان تبدیل می‌شود.

در ستایش روزنامه‌نگاری مونر

فیلم «پست» ساخته استیون اسپیلبرگ در سال ۲۰۱۷، یک درام تاریخی-سیاسی است که بیش و پیش از هر چیز در ستایش رسانه مونر و حرفه روزنامه‌نگاری است. زبان استدلالی در گفتار و استنادهای تاریخی از پیش‌نیازهای چنین درامی است. در فیلم‌نامه فیلم که نوشته لیز هانا و جاش سینگر است، در درجه اول تلاش شده است که این زبان و ارجاعات تاریخی و قانونی

آن به نحوی برای مخاطب در روند درام ساده و جذاب شود. به گونه‌ای که هیجان خاص‌پسند و زبان‌محور فیلم، عامه‌فهم شود. به همین دلیل فیلم آمیخته به شعارها و گفته‌هایی بدیهی و کلی درباره قانون است. «پست» در میانه منازعات بفرنج امنیتی و معادلات پیچیده سیاسی، در پی تصویری باشکوه از روزنامه‌نگاری است؛ به شکلی که اهمیت موضوع برای مخاطب عام آمریکایی که امروز به نحو سهیل‌تری با جریان آزاد اطلاعات مواجه است، روشن شود. اما در عین حال، در لابه‌لای این تلاش آشنای اسپیلبرگ در راستای ساده‌سازی داستان گویی و عامیانه کردن موضوع، بنا به ماهیت داستان و فضای که «پست» در آن رخ می‌دهد، فیلم از همان ابتدا با مبتذل شدن رسانه، برخوردی انتقادی دارد. مساله عروسی دختر نیکسون و معطل شدن روزنامه واشنگتن پست در اخبار و گزارش‌های پیش‌پاافتاده، نشان از تخفیف حقیقت و تضعیف حرفه روزنامه‌نگاری دارد. جایی که روزنامه‌نگاری تحقیقی و حرفه‌ای صورت نمی‌گیرد و به خواندن و بازنویسی خبر تقلیل یافته است. در چنین شرایطی از امور بی‌اهمیت، اخبار پرسروصدا ساخته می‌شود و اصل پشت‌پرده فرعیات سرگرم‌کننده، پنهان می‌ماند. این نکته از فیلم اسپیلبرگ به وضوح با اکنون و زمانه ما پیوند پیدا می‌کند. خاصه اینکه فیلم در زمان ریاست جمهوری ترامپ ساخته شده است که به‌نوعی، نماد رئیس‌جمهوری است برآمده از گسترش ابتذال و جریان استیلای پیش‌پاافتادگی در رسانه‌های مدرن و روزنامه‌نگاری حرفه‌ای. وضعیتی که شبکه‌های اجتماعی و جنجال‌های کوتاه‌مدت، بر تعهد به حقیقت و آزادی حقیقی سایه انداخته است.

وجه دیگر ذاتی در داستان «پست»، بازنمایی تپش و گرمای زندگی روزنامه‌نویسان است. امری که البته ظهورش در تحریریه با توجه به همان رکود